

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2019/6

A magyar református egység napja

„Szivárványívet helyezem a felhőkre, az lesz a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Egységnap a kulisszák mögül

Már gyermekkoromban nagyon szerettem a programokat, színházi előadásokat a háttérből figyelni. Öt évvel ezelőtt, mikor már önkéntesként vettem részt az egységnapon, nem is gondoltam, hogy egyszer a szervezők között is ott lehetek.

Ebben az évben ünnepeljük, hogy 10 éve egyesült újra a Magyar Református Egyház a Kárpát-medencében. A 10 éves évforduló alkalmából tervezett egységnap szervezését a Generális Konvent Elnöksége a Tiszántúli Református Egyházkerületre bízta.

Az első pillanattól kezdve célként tűztük ki, hogy valamennyi tagegyház részt vegyen a szervezésben, hogy közös ünnepünk lehessen Debrecenben. A közös munkának, ötletelésnek, és az egyházért való imádságnak két alkalommal is Berekszentmiklósi adott otthont, ahol kétnapos elcsendesedés alkalmával a 65 egyházmegye küldöttei közösen készültek az egységnapra.

A közös imádság és tervezés által találtuk meg azt az igeszakaszt, ami köré az egész napot terveztük: „Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (Zak 8,23) A különböző programok, előadások, istentisztelet ezen igeszakasz köré szerveződött.

A 65 egyházmegye által ajánlott programok, gyülekezeti csoportok, intézményi bemutatkozások nagyon színes programot alkottak. Az 1200 közreműködővel való kapcsolattartás, a programok szervezése nagy kihívás volt, de még nagyobb örömet szerzett valamennyiünknek. A szűk stáb mellé, a rendezvényhez közeledve egyre több és több szervező és segítő érkezett, akik egy-egy részfeladatért feleltek.

Május 18-án pedig már a gimnazista és teológus önkéntesekkel kiegészülve, egy csapatként lehettünk házigazdái ennek a nagyszerű találkozóknak, amelyre várakozásainkon felül érkeztek a Kárpát-medence minden területéről, valamint a tengeren túlról is.

A 14 helyszín tele volt élettel. A csütörtökön még épülő színpadok szombaton dicsőítések, biztonyságtételek és istentisztelet helyszínévé lettek. A pénteken még épülő kistemplomi dobogó, amelynek méreteiről oly sokat egyeztetünk, szombaton kórustalálkozó otthonává vált. A Kollégium egész épületében sokan találkoztak rég nem látott családtagokkal, barátokkal, gyülekezeti tagokkal.

Ma, visszanézve május 18-ára hálás vagyok minden emberért, aki eljött, aki imádkozott az eseményért, aki részt vett közreműködőként, és a stábban dolgozó munkatársaimért! Hiszem, hogy a programokban Istennel találkozhattunk, és a vele való találkozásunkat látva mások is felkiálthattak: „Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!”

Gyatyel Péter

Gyülekezeti tagok az egységnapon

Hol a hívek seregében örvendek szép éneklésben...

A Magyar Református Egység Napján reggel ujjongó örömmel indultam a Kistemplomba, a Kárpát-Medencei Kórustalálkozóra. Egész úton boldog izgatottság töltött el. Éreztem, hogy az Úr különleges alkalmat készített számunkra és egy hely rám is vár.

Hálás vagyok ezért a végtelen szeretetért, a kapott táalentumokért, hogy megtérésemmel az énekkari szolgálatot is ajándékba kaphattam. Mikor éneklek nagyon közel érzem magam Istenhez.

Nekünk debreceniként rövid autózás, néhány villamosmegálló vagy csak pár perc séta volt, és jelenlétünkkel bizonyoságot tehattünk hitünkéről, magyarságunkról a református egyházhoz való tartozásunkról. Megható és elgondolkodtató, hogy mások több száz kilométert utaztak, hogy mindezt megélhessék. Több emberrel beszéltem, akiket akkor láttam először, mégis testvérként néztünk egymásra. De alkalom volt ismerősöket is üdvözölni. Jó volt látni rég nem látott testvérek örömteli találkozását.

A Kistemplomban egymás után álltunk fel a dobogóra. Sokfelől jöttünk, különböző ruhában, de mindenki ünneplőben, a legszebben. Mi együtt, akik eddig más-más kórusban énekeltünk, csodálatos egységben és harmóniában szólaltattuk meg az erre az alkalomra írt közös kórusműveket – Nagy Csaba Zoltán 'Sztárai Mihály Énekét' és Barabás Árpád '42.zsoltárát.' Nagy Csaba Zoltán és Arany János karnagyok szeretettel segítették, hogy a zeneművek a kottában leírtak szerint hangozzanak el, az énekkar és a zenekar a kellő időben és módon szólaljon meg – de aki nélkül mindez nem jöhetett volna létre, a fő rendező: a Teremtő Isten.

„Én olyan boldog vagyok” – ez a mondat többször is elhangzott körülöttem. A boldogságot nemcsak az éneklés okozta. Nem pusztán a dallam szépsége csalt könnyeket a szemekbe, hanem az is, hogy sokan voltunk, sokfélék, idősebbek és fiatalok, mégis a célunk egy volt, hogy együtt örvendezzünk és hálával dicsőítsük Istent.

Sokszor elhangzik gyülekezeti alkalmainkon, milyen jó, hogy épülhetünk egymás hite által. Itt alkalom nyílt az épülésre, lelki gazdagodásra, amikor meghallgattuk, nézhettük a résztvevő kórusok dicsőítését, lelkesedését. A már jól ismert református énekek és feldolgozásaik erősítették bennünk református gyökereinket, hagyományainkat, az újabb énekek pedig a megújulás friss lehetőségeit kínálták.

Máczy István szavai jutottak eszembe:

„Szíveket gyűjtök,
Öröm arcukat.

A szemük tüzeire emlékszem,
ha azt felejttem énjük bennem marad,
mely belém égett egy pillanat alatt.”

Dicsőség az Úrnak, ezért a gazdagító napért!

Mile Anita

„Üstökös” – a Csillagpont tehetségkutató versenye

Az Üstökös egy zenei tehetségkutató, melyet keresztyén dicsőítő zenekarok számára szerveznek. Ezt a versenyt, ahol természetesen nincsenek vesztesek, a Csillagpont – Református Ifjúsági Találkozó szervezői hirdették meg, elsősorban azzal a céllal, hogy ismerjük meg, karoljuk fel a Magyar Református Egyházon belül kibontakozó fiatal zenekarokat, akik a jövő reménységei lehetnek az egyházi könnyűzene terén.

Az első fordulón négy zenekar jutott tovább, ők a Magyar Református Egység Napján, 2019. május 18-án léptek fel, amely egyben a verseny második fordulója is volt. A csapatok a Kárpát-medence különböző pontjairól érkeztek.

Szívet melengető volt látni, hogy azok is, akik éppen nem a színpadon állnak, örömmel együtt énekelnek az éppen soron lévőkkel, velük együtt dicsőítve az Urat. Ez a csodálatos számomra a dicsőítésben, hogy nem közönség van, akik azt figyelik, hogy „mit teszel le az asztalra”, hanem egy közösség, akik egy szívvel, egy lélekkel énekelve fejezik ki az imádatukat és tiszteletüket Isten iránt. Mindenki egyformán része az egységnek.

Négy különböző felépítésű és eltérő stílusú zenekart láthattunk és hallhattunk, de éppen ez a sokféleség tette színessé az alkalmat.

Az első fellépő a Paksi Református Gyülekezetből érkező IDM zenekar volt, akik sajátos hangzásvilágú dalokat hoztak, egyikét népi hangszerrel fűszerezve az amúgy „klasszikus rock” felállást.

A másodikként megszólaló csapat, a Dics-Action Révkomáromból érkezett, és egy zeneileg nagyon összeszedett 20 perces hallhattunk tőlük. A kiemelt figyelmet érdemlő „fekete énekeskönyvi ének”-feldolgozásuk (Luther Márton *Erős vár a mi Istenünk* éneke) nagy bátorságot és zenei kreativitást sugárzott.

Harmadikként a kolozsvári Laudate lépett színpadra. Az életkori összetételét tekintve a mezőny legfiatalabb csapatának tagjai hatalmas mosollyal az arcukon, szinte sugároztak, mélyen átélve azt, amiről énekeltek. Utolsó darabként egy saját dalt játszottak, ezzel bizonyítva, hogy ha az Úr is úgy akarja, pár év múlva ez a fiatal csapat híres lehet az egész Kárpát-medencében.

A negyedik zenekar az 1re band, a Budapesti Egyetemi Gyülekezet csapata volt. Nagy rutinnal játszották a dalokat, valószínűleg annak köszönhetően, hogy heti rendszerességgel szolgálnak az alkalmakon.

A zsűrinek nem volt egyszerű dolga, hiszen nemcsak a zenei tudást, kreativitást, színpadi megjelenést kellett figyelni, mint az a világi tehetségkutatókon megszokott, hanem a lelkeséget, a csapategységet és a dicsőítésben nyújtott valós vezetést.

A versenyt a Laudate zenekar nyerte, így ők a debreceni Csillagpont (2019. július 23–29) egyik estéjén a nagyközönség előtt dicsőíthetik Istent. Hallgassuk őket minél többen, velük együtt énekelve!

Hodossi Máté

A Magyar Református Egység Napja

2009. május 22-én egyesült újra a Magyar Református Egyház a Kárpát-medencében. A tíz éves évforduló alkalmából gyűltünk ismét össze Debrecenben 2019. május 18-án közel tizenötezen.

Gyermekek, fiatalok, idősebbek egyaránt megtalálták a számukra legmegfelelőbb programokat, hiszen számos lehetőség közül választhattak (koncertek, táncsoportok, kiállítások, előadások stb.). Ezek a programok Debrecen különböző helyszínein kerültek megrendezésre, mint például a Debreceni Református Kollégium udvara, Déry Múzeum előtti tér vagy a Levéltár épülete.

A nap fénypontja a délután tartott szabadtéri istentisztelet volt, amely úrvacsorával zárult. Az igei szolgálatban számos lelkész és püspök vállalt részt, úrvacsorát a Kossuth tér különböző pontjain vehetett a gyülekezet.

Az alkalom alatt úgy gondolom sokan megélhették azt a lelki egységet, békeséget közösségként, amire ritkán adódik lehetőség.

Az úrvacsora alatt kapott ige és áldás pedig mindenkinek személyes üzenetként szolgált.

Az alkalom alatt a kárpát-medencei egyesített kórus szolgált, aminek én is tagja voltam. A perzselő nap és meleg idő ellenére ez a különleges élmény, örök emlék marad számomra. Örömteli volt látni, a boldog és hálás arcokat, akik velünk együtt énekelték az ismert zsoltárokat és dicséretet, miközben türelmesen vártak arra, hogy ők is az úrasztala elé tudjanak járulni. Jó érzés volt megtapasztalni azt, hogy a mai Magyarországon nem kell véka alá rejteni keresztyénségünket, s határon innen és túl is kitart a magyarság hite és egyháza mellett. Hálások lehetünk azért is, hogy a nagy távolságok ellenére, ennyien el tudtak jönni, nem sajnálva hosszú órákat az utazásra.

Úgy gondolom, mindannyian köszönetet mondhatunk elsősorban Istennek, valamint a szervezőknek és önkénteseknek is azért, hogy ez a nap létrejött és áldásosan telt.

Kiss Dorina Beáta

Április 27-én mintegy 50, lelkes gyülekezeti tagunk buszos kiránduláson vett részt Egerben.

Reggel 7 órai indulás előtt a gyülekezet vezető lelkészei utunkra bocsátottak bennünket. Az indulás első perceiben a reggeli áhítat alatt felkészültünk lélekben is a közös, élménydús együttlétre. Odavezető utunk sok éneklés és útibeszámoló közt hamar eltelt.

A belvároshoz közel, a strandnál álltunk meg, ahonnan elindulva helyi idegenvezető segítségével megtekintettük a város nevezetességeit: az Érsekkertet, a Bazilikát, a Minorita templomot, a Minaretet, a Török fürdőt, a városházát, stb.

Ezt követően mentünk a várba, ahol egyénileg nézhettünk szét, majd csoportosan vettünk részt egy fegyverbemutatón, melyet nagy érdeklődés kísért.

Elfáradva érkeztünk vissza a buszhoz, mellyel kimentünk a Szépasszonyvölgybe, ahol egy borház vendégeiként borkóstoláson vettünk részt. Itt lehetőség nyílt finom egri borok vásárlására.

Hazafelé menet megszakítottuk utunkat egy rövid vacsora erejéig, majd fáradságtól elcsendesedve utaztunk hazáig. 9 óra tájékában szerencsésen megérkeztünk a templomunkhoz.

Köszönet a szervezőknek és az egész kis közösségnek a kellemesen eltöltött tartalmas napért.

Simonné Gaál Éva

♦ **Ifjúsági csoportok évzárója:** június 21, péntek 5 órától.

♦ **Vakációs gyermekhét** hittanos korú gyerekeknek: július 1-5 között, délelőttönként 9-12-ig.

♦ **Nyári többgenerációs tábor:** július 8-14.

♦ A nyári szünetben (is) minden héten 5 órától **bibliaórát** tartunk.

Beépített főnök

Nincs otthon tévénk. Pár évet leszámítva tulajdonképpen sosem volt, így tudom mi az, ami nem hiányzik.

Az idő egyre nagyobb részében reklámot kell nézni, de a rendes műsoridő tartalmát is erősen megszürném.

A legfélelmetesebb, hogy tévé nélkül is értesülök a lényegről, hisz lépten nyomon erről beszélgetnek az emberek. Egy-egy elkapott mondat a munkahelyen, vagy épp vendégségben megy a képernyő non-stop a háttérben.

Egy ilyen vendégeskedés során volt alkalmam újra belebotlani a cikk címét is adó sorozatba, a Beépített főnök című műsorba. Az egyes epizódok apropója nem más, mint amit Mátyás királyunk már az 1400-as években kitalált: álruhát öltenek a királyok (jelen esetben nagyvállalatok igazgatói) és megfigyelik, hogyan működik a cégük az operatív munkát végző munkatársak szintjén.

Általában munkát kereső embernek adják ki magukat, akikről valóság show-t forgatnak, így kaphatunk részletes felvételeket az eseményekről.

Izgalmas látni, hogy a mit sem sejtő munkatárs tanítja be a főnökét, aki jellemzően ügyetlen, csetlik-botlik, ha kétkezi munkáról van szó.

Van olyan alkalmazott, aki azzal büszkélkedik, hogyan blicceli el a munkaidejét, és van akiről az derül ki, milyen kemény munkát végez annak ellenére, hogy észre sem veszik.

A legnagyobb durranás, amikor a főnökök a műsor végén leleplezik magukat. A műsor itt tipikus amerikai hatásadás elemeket használ: főleg az eredményesen dolgozó kollégákat mutatják, akik a

főnöktől akkora adományt kapnak jutalomból, hogy majd leszédülnek a székről a végső interjú során.

Miért írok erről? Napi kapcsolatban vagyok a főnökök főnökével, a világ teremtőjével. Megsúgta, hogy jelenleg is folyik egy „forgatás”, épp nálad!

Lehet, hogy nehezen jössz ki a kollégáddal, vagy épp a főnököddel. Lehet, hogy becsaptak, kihasználtak, lehet, hogy igazságtalanul bántak veled. Vagy épp, hogy egy kis ügyeskedéssel a magad malmára hajtod a vizet, miközben azt gondolod, hogy úgy sem veszik észre?

Hogyan reagálsz a nehézségekre, hogyan veszed be a nehezebb kanyarokat, illetve miként élsz a lehetőségeiddel?

A teremtőt csak ez érdekli! Megígérte – és egyben üzeni – hogy ha nem fáradsz el a jó cselekvésében, akkor olyan hatalmas nagy ajándékban lesz részed a műsor végén, amit a szem nem látott, fül nem hallott, sőt még a szív meg sem sejtett!

Bollmann Krisztián

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református

Egyházközség hírlevele

4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Telefon: (52) 410-811

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia Készült 350 példányban

27. évfolyam 6. szám Megjelenik havonta

Egyházközségünk számlaszáma:

11738008-20012917

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Gyülekezeti honlap címe: www.refnagyerdo.hu

A kórus évváró alkalma

